

Interpellation om att säkra den psykosociala arbetsmiljön för äldreomsorgens personal

Att de som arbetar med vård- och omsorg är oundgängliga för samhället har blivit uppenbart under den pågående pandemin. Det är dessa människor som har arbetat allra närmast konsekvenserna av det virus som orsakat så mycket lidande i hela samhället. I Stockholm har äldreomsorgens personal fått hantera oro såväl för att smittas själva som att smitta någon av de boende. Arbetsbelastningen på personalen som redan innan pandemin var hög har inte blivit lättare av att behöva förhålla sig till den pågående smittan. Det är människor som personalen inom verksamheterna har vårdat och skapat relationer med. Dödligheten har varit så omfattande att det nu stängs avdelningar runt om i staden för att efterfrågan har minskat.

Efter sars genomfördes forskning på personal som arbetat med att vårda patienter med viruset. Det visade sig då att den här gruppen löpte stor risk för att drabbas av psykisk ohälsa till följd av sina upplevelser kopplat till sitt arbete. Den enorma press och påfrestning som det innebär för människor att vara så nära smittan varje dag, det höga tempot och osäkerheten för när det ska ta slut tar ut sin rätt på personalen. Detta är något som region Stockholm delvis har tagit fasta på och därför aktiverades det ett krisstöd för all vårdpersonal i somras. Det stödet består bland annat av psykologstöd på plats på intensiv- och infektionsavdelningen såväl som en krisjour att ringa till dygnet runt.

Men för stadens äldreomsorgspersonal kan vi inte se att sådana åtgärder ha gjorts. Nu står vi dessutom i en situation där smittspridningen återigen börjar öka. Det går inte att veta säkert hur det här kommer att utveckla sig men att situationen återigen är skärpt går inte att förneka. Även om det inte är en konstaterad ökning på stadens äldreboenden i skrivande stund så rapporterar media om nivåer av smitta liknande de i våras. Stadens personal har knappast hunnit återhämta sig sedan den förra omgången innan de behöver börja oroa sig för en ny.

Oro är en av flera faktorer som påverkar den psykosociala arbetsmiljön negativt. Där kan vi även tillägga högt arbetstempo, hög arbetsmängd och otrygga arbetsförhållanden som risker för en försämrad arbetsmiljö. Staden har ett ansvar för den psykosociala arbetsmiljön på våra äldreboenden vilket är reglerat i arbetsmiljölagen, i detta ansvar ingår arbetstagarnas psykiska hälsa och välmående. Vi känner nu stor oro inför alla som arbetar nära covid-19-smittan och hur denna fråga verkar ha negligerats.

Med anledning av detta vill jag fråga äldreborgarrådet Erik Slottner följande:

1. Vad har staden gjort för att säkra den psykosociala arbetsmiljön hos äldreomsorgens personal efter pandemin?
2. Hur ämnar man att fortsatt arbeta med detta när pandemin nu fortsätter?

Maria Jansson (Fi)
20 oktober 2020
Stockholms stad